

با لغو تحریم تسلیحاتی، ایران خریدار سلاح خواهد بود یا فروشنده؟

تهران (پانا) - وزیر دفاع گفت در شرایط امروز ما بیش از ۹۰ درصد نیازهای تسلیحاتی نیروهای مسلح را در داخل و به روش‌های بومی تأمین می‌کنیم و ۱۰ درصد باقیمانده نیز تأثیر تعیین کننده در بنیه دفاعی ما نخواهد داشت. بنابراین با برداشته شدن محدودیت‌ها می‌توانیم از این حق قانونی خود در تعامل با کشورهای دوست استفاده کنیم.

کمتر کشوری مانند ایران می‌توان یافت که حوزه نظامی تا این اندازه از سوی جریان‌های سیاسی مورد مناقشه قرار گیرد. این مناقشه از دو سو است؛ عده‌ای منتقد دولت هستند و بر این اساس دولت را به بی‌توجهی به حوزه دفاعی متهم می‌کنند، عده‌ای هم منتقد اقدامات دفاعی و نظامی ایران. از پاسخ‌های وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح بویژه از پاسخ او در زمینه تصمیم‌گیری برای رزمایش‌ها یا توان موشکی و دفاعی ما، می‌توان دریافت که عده این مناقشه‌ها ناشی از بی‌توجهی به سازوکارهای قانونی کشور در زمینه نظامی و دفاعی است. به عبارت دیگر، تصمیم برای رزمایش‌ها، تأمین نیازهای دفاعی یا حتی حمله موشکی به پایگاه موشکی عین‌الاسد در عراق، طی یک سازوکار قانونی و عمدتاً در سطح شورای عالی امنیت ملی اتفاق می‌افتد. با وجود این، وزیر دفاع در این گفت‌وگو پاسخ داده است که برخلاف دیدگاه منتقدان، در زمینه تأمین بودجه، بیش از ۱۰۰ درصد پیش‌بینی شده در برنامه‌ها، شاهد تخصیص به این بخش بودیم. امیر حاتمی، همچنین درباره حضور صنایع دفاعی در دیگر بخش‌های صنعتی هم توضیح داد که این تلاش‌ها با بهره‌گیری از توان بخش خصوصی اتفاق می‌افتد که او به رقم ۱۳ هزار میلیارد تومان در این باره اشاره می‌کند. آنچه در ادامه می‌خوانید، پاسخ‌های امیر حاتمی درباره دیگر موضوعات دفاعی و نظامی ایران است.

امروز تولیدات وزارت دفاع از صنایع نظامی تا پزشکی و صنعتی مانند باتری خودرو را شامل می‌شود. علت این تنوع پژوهش و تولید ناشی از چیست و نیازسنجی‌های این تحقیقات و تولیدات بر چه مبنایی صورت می‌گیرد؟

تأمین تجهیزات نیروهای مسلح یکی از مأموریت‌های اصلی وزارت دفاع است که شامل تأمین منابع خارجی و داخلی و تولید می‌شود که بخش تولید به عهده صنایع دفاعی است. صنایع دفاعی امروز مبتنی بر حوزه‌های رزم تخصصی شده‌اند. تعداد کشورهایی که بتوانند بیش از ۹۰ درصد نیازهای تجهیزاتی و تسلیحاتی نیروهای مسلح را در داخل و به صورت بومی تولید کنند، قطعاً کمتر از تعداد انگشتان دست است که جمهوری اسلامی ایران از آن جمله به شمار می‌رود. این شرایط مبتنی بر ضرورت ویژه تحمیل شرایط تحریم اتفاق افتاده است، هرچند از بدو پیروزی انقلاب اسلامی حضرت امام (ره) بر خودکفایی بویژه در حوزه دفاعی تأکید داشتند. در این میان ورود صنعت دفاعی به حوزه‌های غیرنظامی که البته محدود است، به چند دلیل صورت گرفته است؛ اولاً بهره‌گیری از امکانات نیروهای مسلح از سوی دولت در زمان صلح در حوزه‌های غیرنظامی مبتنی بر شرایطی، در قانون اساسی مورد تأکید قرار گرفته است. ثانیاً بخشی از خطوط دارای ظرفیت مازاد هستند و به عنوان سرمایه ملی بهره‌گیری از آنها یک وظیفه است. ثالثاً در شرایط تحریم که با فشار آمریکا بسیاری از کشورهای خارجی کشور را ترک کرده‌اند و زمانی که رونق تولید و جهش تولید مورد تأکید خاص مقام معظم رهبری است، ورود صنایع دفاعی با ظرفیت‌ها و قابلیت‌های علمی-فناورانه امری ضروری است. نهایتاً اینکه وزارت دفاع یک اصل را همواره مورد توجه قرار داده که در این شرایط ضمن پرهیز از جایگزینی با بخش خصوصی در جایی که آنها ظرفیت دارند، وارد نشود و با شناسایی نیازها و ضرورت‌ها برای کمک وارد شود که البته ممکن است در جاهایی ناخواسته امکان رعایت کامل چنین اصلی هم نباشد و در عین حال بخش قابل توجهی از تولیدات سازمان‌های صنعتی وزارت دفاع با مشارکت بخش خصوصی

در زمینه کرونا وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح هم در زمینه تولید ماسک و هم تجهیزات تست این بیماری فعال بود که در هر دو زمینه یکی از تولیدات معتبر کشور محسوب می‌شود. علت ورود وزارت دفاع در این حوزه چه بود؟ کیفیت تولیدات به لحاظ علمی و بین‌المللی در چه سطحی است و چه بخشی از نیازهای کشور را پوشش می‌دهد؟

دفاع بیولوژیک در کنار دفاع شیمیایی که از آنها به عنوان جنگ نوین در نیروهای مسلح یاد می‌شود همانند سایر عرصه‌های دفاع، دارای برنامه در نیروهای مسلح و وزارت دفاع است که بخشی از آن مربوط به تجهیزات و موادی است که برای این دفاع مورد نیاز است که در چارچوب معاهدات بین‌المللی و نیازهای دفاعی شکل گرفته‌اند. به محض اعلام شیوع ویروس کرونا در کشور که اوایل اسفندماه سال گذشته اتفاق افتاد، با توجه به اهمیت و حساسیتی که احساس می‌شد، همان روز اول امکانات و ظرفیت‌های موجود در وزارت دفاع برای مقابله با این بیماری و پیشگیری از شیوع آن مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت که شامل تغییر خطوط تولید موجود برای تولید نیازمندی‌های کشور و در اولویت اول، کادر درمانی بود که شامل مایع ضدعفونی، ماسک N95 و لباس‌های محافظتی کادر درمانی و همچنین اقلام تخصصی شامل ونتیلاتور، دوربین‌های حرارت‌سنج و غیره بود. علاوه بر این، امکانات تحقیقاتی و آزمایشگاهی برای تولید کیت تشخیص کرونا نیز بسیج شد به طوری که در مدت کمتر از یک ماه نمونه اولیه آن ساخته شده بود، اما برای تأمین برخی الزامات مورد نظر وزارت بهداشت قدری با تأخیر ارائه شد. همزمان با این فعالیت‌ها و با همکاری وزارت بهداشت، تحقیقات تولید واکسن کرونا نیز پیگیری شده که نتایج خوبی تاکنون حاصل شده و امیدواریم بزودی خبرهای خوشی به مردم عزیزمان در این رابطه بدهیم.

جنگنده کوثر، به لحاظ ظاهری شباهت‌هایی با جنگنده اف ۵ دارد، تفاوت این دو محصول دفاعی در چیست؟ چه بخش‌هایی از آن تولید داخل و معنا و پیامد دفاعی و نظامی آن برای جمهوری اسلامی ایران چیست؟

تصمیم برای ساخت یک جنگنده بومی چند دهه پیش گرفته شده و کارها نیز در ابتدا در نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی آغاز شد. همانند بسیاری از پروژه‌های دیگر که پس از طی مراحل تحقیقاتی در نیروهای مسلح باید به صنعت دفاعی در وزارت دفاع انتقال یابد، این پروژه نیز به وزارت دفاع انتقال یافت و پس از تولید چند نمونه، در نهایت به هواپیمای جنگنده کوثر رسیدیم. انتخاب هواپیمای اف ۵ به عنوان الگوی این هواپیما نیز بسیار هوشمندانه و مدبرانه بود. دلایل متعددی را برای آن می‌توان برشمرد که دلیل اقتصادی، مهم‌ترین آنهاست. جنگنده کوثر با وجود شباهت ظاهری به اف ۵ یک هواپیمای کاملاً بومی است و تمامی اجزای آن به دست متخصصان داخلی ساخته شده و خط تولید آن نیز راه‌اندازی و امروز ۴ فروند از آنها در نهجا عملیاتی است و پرواز می‌کنند. اما تفاوت اصلی با اف ۵ در سامانه اویونیک (کمک ناوبری) آن است که بسیار پیشرفته‌تر و منطبق با فناوری‌های روز و نسل‌های بعدی جنگنده‌هاست. با تولید این جنگنده، متخصصان ما به دانش طراحی و ساخت هواپیمای جنگنده دست یافته‌اند و یکی از محصولات آن نیز جت آموزشی یاسین است که با پلنفرم کاملاً متفاوت و بومی به طور کامل در داخل طراحی و ساخته شده و قطعاً در سال‌های آینده شاهد معرفی جنگنده‌های پیشرفته‌تر و متفاوت خواهیم بود.

تولید جنگ‌افزارهای دفاعی، به معنای وجود یک زنجیره تولید شامل بخش‌های مختلف است. چه میزان از زنجیره تولید این صنایع بخش خصوصی را هم درگیر کرده و چه تأثیری بر اقتصاد این بخش از کشور داشته است؟

دفاع یک امر ملی و مردمی است و همین‌طور که نیروهای مسلح در یک جنگ تمام عیار نیازمند بسیج مردمی (حال به هر عنوان که باشد) هستند و بدون آن برای مدت طولانی قادر به اداره نبرد و پیروزی نخواهند بود. صنعت دفاع به طریق اولی با توجه به وسعت و پیچیدگی که دارد، نیازمند بهره‌گیری از همه ظرفیت‌های ملی است و همین راهبرد نیز در کشور ما اتخاذ شده و از زمان دفاع مقدس که دانشگاه‌ها و کارگاه‌های خصوصی برای تأمین نیازمندی‌های نیروهای مسلح به سلاح و تجهیزات به‌کمک آمدند این روند با یک ترتیب بهتر و سازماندهی‌شده‌تر ادامه یافته و عموماً بخش مهمی از قطعات و زیرساخت‌های محصولات صنایع دفاعی با درصد‌های متفاوت توسط بخش خصوصی تأمین می‌شود، به طوری که امروز صنایع دفاعی

ما با ۵ هزار و ۷۰۰ شرکت خصوصی طرف قرارداد است که ۶۵۵ شرکت شامل شرکت‌های دانش‌بنیان می‌شود. حجم همکاری با این شرکت‌ها ۱۳ هزار میلیارد تومان است، در حالی که ظرفیت بالقوه این همکاری حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود. علاوه بر اشتغالی که ناشی از این فعالیت‌ها در کشور ایجاد شده است، فعالیت‌هایی که صنایع دفاعی در بخش غیر نظامی از سرریز فناوری‌ها و همچنین مازاد ظرفیت‌ها دارند به رونق تولید در کشور کمک کرده و حتی در حوزه صادرات محصولات و خدمات اعم از نظامی و غیرنظامی که امروز برای کشور یک ضرورت اساسی است، فعالیت خوبی داشتیم و داریم، به‌طوری‌که برخی سازمان‌های صنعتی ما به‌عنوان صادرکننده نمونه یا ممتاز در کشور معرفی می‌شوند.

در صورت لغو تحریم تسلیحاتی ایران در ماه‌های پیش رو، ورود ایران به بازار جهانی تسلیحات بیشتر به معنای خریدار خواهد بود یا فروشنده؟ چه خواهیم خرید و چه می‌توانیم بفروشیم؟

در شرایط امروز ما بیش از ۹۰ درصد نیازهای تسلیحاتی نیروهای مسلح را در داخل و به روش‌های بومی تأمین می‌کنیم و ۱۰ درصد باقیمانده نیز تأثیر تعیین‌کننده در بنیه دفاعی ما نخواهد داشت. بنابراین با برداشته شدن محدودیت‌ها می‌توانیم از این حق قانونی خود در تعامل با کشورهای دوست استفاده کنیم. اما در مقابل، ظرفیت‌های تولیدی و فنی بسیار خوبی در صنایع دفاعی کشور وجود دارد که می‌تواند در صادرات محصولات و خدمات مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین قطعاً ما بیش از اینکه در حوزه محصولات دفاعی واردکننده باشیم، صادرکننده محصولات و خدمات فنی خواهیم بود و هم‌اکنون هم هستیم. ما در چارچوب قطعنامه ۲۲۳۱ صرفاً در صادرات تسلیحات محدودیت داشتیم در حالی‌که بسیاری از محصولات صنایع دفاعی به‌عنوان سلاح تعریف نمی‌شوند و منعی در صادرات آنها نداشتیم. قطعاً با رفع تحریم‌ها می‌توانیم در چارچوب سیاست‌ها و مقررات ملی و بین‌المللی، همانند بسیاری دیگر از کشورها در بازارهای تسلیحاتی ورود پررنگ‌تری داشته باشیم.

به تازگی فروشگاه‌های زنجیره‌ای اتکا در ونزوئلا افتتاح شد. دلیل سیاسی و اقتصادی این تصمیم چیست؟ پیامد آن برای ونزوئلا و ایران چه خواهد بود؟ حجم فعالیت اتکا در این کشور چگونه است و انتقال کالاها و محصولات برای این فروشگاه چگونه صورت می‌گیرد؟

ایران و ونزوئلا هر دو کشورهای بسیار غنی و ثروتمندی هستند و می‌توانند بویژه در شرایط تحریم نیازهای همدیگر را تأمین کنند. فروشگاه مواد غذایی که از سوی سازمان اتکا در آن کشور راه‌اندازی شده، نمونه کوچکی از همکاری دوجانبه است که البته مورد توجه بیشتری در رسانه‌ها و افکار عمومی قرار گرفته است. اتکا یک نهاد عمومی است و فعالیت‌های آن جنبه اقتصادی دارد. در تعاملاتی که با بخش خصوصی ونزوئلا داشته، توافقات مختلفی صورت گرفته که تأسیس یک فروشگاه بزرگ با همکاری بخش خصوصی دو کشور از آن جمله بوده که می‌تواند توسعه پیدا کند. اتکا از ظرفیت‌های بسیار خوب تولیدی و تجاری برخوردار است و شبکه توزیع آن با بهره‌گیری از فروشگاه‌های زنجیره‌ای که بیش از ۶۰۰ فروشگاه در کشور را شامل می‌شود، بسیار گسترده بوده و از تجربه چندین دهه‌ای در این رابطه برخوردار است که می‌تواند از آن در توسعه حضور در سایر کشورها با اهداف صادراتی اعم از صادرات محصول و خدمات بهره‌برداری کند. فروشگاه اتکا در ونزوئلا و فعالیت‌های صادراتی آن نخستین تجربه این سازمان در خارج از کشور نبود و از سال‌های گذشته تجربیات خوبی در این زمینه دارد و قطعاً در سال جهش تولید، به دنبال توسعه این فعالیت‌هاست. این همکاری یک همکاری عادی و دوطرفه است که بین کشورها وجود دارد و هیچ کار استثنایی هم در این رابطه صورت نگرفته است.

برخی رسانه‌های خارجی درباره موشک‌های کروزر دریایی ایران شبهاتی را مطرح کرده و آن را ارتقا یافته نمونه‌های چینی یا روسی می‌دانند. پاسخ وزارت دفاع چیست؟

نه تنها موشک‌ها بلکه بسیاری از تسلیحات دیگر که در دنیا از سوی کشورهای مختلف تولید و به‌کار گرفته می‌شوند، شباهت‌هایی با هم دارند که این موضوع البته در مورد موشک‌ها مصداق بیشتری دارند. مهم نیست آن‌ها چه می‌گویند، واقعیت این است که امروز ما از موشک‌های کروزر دریایی با برد بیش از هزار کیلومتر با توانایی‌های بالا بهره‌مندیم و می‌توانیم با دشمن از فاصله هزار کیلومتری مقابله

مؤثر داشته باشیم و محدودیتی در ساخت و تکثیر این موشک‌ها نداریم.

از نظر صنایع موشکی، مانند موشک‌های برد بلند یا سامانه‌های ضد هوایی، امروز جمهوری اسلامی ایران در چه موقعیتی قرار دارد؟

قدرت موشکی ما از جمله مؤلفه‌های دفاعی تأثیرگذار است که دشمن به واسطه همین تأثیرگذاری نسبت به آن حساسیت دارد و در یک سال گذشته هم طعم آن را چشید. ده‌ها نفر سربازانش در اثر غرش این موشک‌ها در پایگاه عین‌الاسد دچار آسیب مغزی شدند!! بدون اینکه بتواند واکنشی در مقابل آنها نشان دهد. تصاویر ماهواره‌ای هم که خود غربی‌ها منتشر کردند نشان داد چگونه این موشک‌ها دقیق به اهداف اصابت کرده‌اند. ما در صنعت موشکی به یک بلوغ نسبی خوبی رسیده‌ایم و تمامی صنعت نیز بومی است. در زمینه برد نیز بر اساس نیاز و سیاست دفاعی جمهوری اسلامی، برد موشک‌ها را در ۲ هزار کیلومتر محدود کرده‌ایم. اکنون برنامه‌های ما بر افزایش کمیت تولید و ارتقای کیفیت آن‌ها بویژه مانورپذیری و تنوع موشک‌ها که پدافند دشمن را غافلگیر می‌کند، تمرکز دارد. در انواع موشک‌های سوخت مایع و سوخت جامد مبتنی بر نیازهای کمی و کیفی عمل کردیم و طبیعتاً هم این تلاش‌ها متوقف نخواهد شد. در مورد موشک‌های کروز که قدری با تأخیر زمانی نسبت به موشک‌های بالستیک توسعه و ساخت آن‌ها را شروع کرده‌ایم، در همین مدت به نقطه خوبی رسیدیم. در ضد سطحی و دریایی به برد بیش از هزار کیلومتر، در زمینی به حدود ۱۴۰۰ کیلومتر و در هواپایه به برد ۲۲ کیلومتر رسیدیم که بزودی آن هم به بیش از هزار کیلومتر خواهد رسید.

رزمایش‌های نیروهای مسلح تابع چه اقتضائات و بررسی‌هایی است. عموماً جنبه آمادگی دارند یا ممکن است نوعی پاسخ به تحولات منطقه‌ای یا بین‌المللی هم باشند؟

رزمایش‌ها در دنیا با چند هدف اجرا می‌شوند که برخی از آن‌ها، یکی یا همه اهداف را می‌توانند دنبال کنند که شامل آموزش و تمرین‌های تاکتیکی، بکارگیری تسلیحات جدید و تطبیق تاکتیک‌ها با آن‌ها و قدرت نمایی با هدف بازدارندگی. بنابراین هم می‌توانند جنبه ارتقای آمادگی داشته باشند و هم به واکنش به تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی بستگی دارد و به شرایط و تعریفی که از رزمایش‌ها و اهداف آن در هر مرحله‌ای صورت می‌گیرد.

برخی اقدامات نظامی همچون پاسخ به ترور شهید سلیمانی و حمله به پایگاه امریکایی‌ها در عراق، یا حمله موشکی به مقر تروریست‌ها در سوریه و نمونه‌هایی از این دست، در چه سطحی تصمیم‌گیری می‌شود؟ آیا در این موارد با دولت یا مشخصاً وزارت دفاع هم هماهنگی می‌شود؟

در همه کشورها از جمله در جمهوری اسلامی ایران، نهادها و مقامات وظایف و اختیارات مشخصی دارند که مبتنی بر آن تصمیم‌گیری می‌کنند. در حوزه‌های امنیتی و راهبردی، بالاترین مقام تصمیم‌گیرنده فرماندهی معظم کل قوا هستند و دو بازوی اصلی تصمیم‌سازی در این باره شورای عالی امنیت ملی و ستاد کل نیروهای مسلح است که هرکدام در سطح خودشان تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری می‌کنند. البته براساس قانون اساسی مصوبات شورای عالی امنیت ملی که جلسات آن به ریاست رئیس جمهوری محترم برگزار می‌شود، پس از تأیید مقام معظم رهبری قابل اجرا است. وزیر دفاع هم نقش خود را از طریق عضویت در شورای عالی امنیت ملی در این تصمیم‌گیری‌ها ایفا می‌کند.

برخی منتقدان، دولت روحانی را متهم به کم توجهی به حوزه دفاعی و نظامی می‌کنند. پاسخ شما به این منتقدان چیست؟ مشخصاً آیا اختصاص بودجه به حوزه دفاعی کمتر شده است؟

کارهایی که در حوزه دفاعی انجام می‌شود، کارهای ملی بزرگ، سنگین و پیچیده‌ای است، به طوری که برخی از کشورها با همدیگر پروژه‌های دفاعی را مشترکاً انجام می‌دهند یا بعضی اوقات پروژه‌ها در دولت‌های خیلی قبل شروع می‌شود و در دوره‌های بعدی به بهره‌برداری می‌رسد. لذا این کارهای بزرگ بدون اراده ملی قابلیت انجام ندارند. در کشور ما اقدام مهم دفاعی با حمایت بی دریغ فرمانده معظم کل

قوا (مد ظله و العالی) و استمرار مطالبه و گری و پیگیری معظم و له در کنار حمایت و های دولت و ها و مجالس و روی می و دهد. یکی از نقش و های مهمی که دولت در این زمینه ایفا می و کند، تأمین بودجه است. قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اختصاص ۵ درصد از بودجه عمومی کشور به بنیه دفاعی را مقرر کرده است که در قانون بودجه محقق شده. هرچند کسری در تخصیص بودجه همه بخش و ها از جمله بخش دفاع اتفاق می و افتد، اما در سال و های گذشته تلاش شده برنامه و های تجهیز نیروهای مسلح کامل اجرا شود و از جمله در سال ۹۸ میزان عملکرد سازمان و های صنعتی در تولید و تحویل محصول به نیروهای مسلح ۱۱۸ درصد برنامه بوده است. نیروهای مسلح تدابیر و برنامه و های خوبی برای حفظ و ارتقای توان رزم در شرایط مضیق مالی هم دارند.

سیاست و های دفاعی ایران در منطقه براساس چه ساز و کارهایی تدوین می و شوند؟ اساساً سیاست ما دفاعی است یا تهاجمی؟ هدف راهبردی این سیاست و ها چیست، بویژه وقتی داعش از میان رفته است؟

سیاست و های دفاعی کشور ما همانند الگوهای مختلف سیاستگذاری مبتنی بر مؤلفه و های مختلف است. از محیط و شناسی و برآورد تهدیدات تا حل مسائل امنیتی و دفاعی کشور. برای این کار در کشور بر و اساس قانون اساسی تقسیم کار شده است. سیاست و های کلی دفاعی- امنیتی همانند سایر سیاست و های کلی توسط مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین و به حضور رهبر معظم انقلاب پیشنهاد می و شود و پس از تصویب معظم و له ابلاغ می و شود. تدوین سیاست و های دفاعی - امنیتی سطح بعدی، به عهده شورای عالی امنیت ملی است و سیاست و های نظامی نیز توسط ستاد کل تدوین و ابلاغ می و شود. هدف نهایی این سیاست و ها دستیابی به دفاع اطمینان و بخش است. اینکه گروهی به نام داعش در منطقه وجود دارد یا از بین می و رود در سیاست و های کلان دفاعی ما تأثیری نمی و گذارد و اساساً موقعیت راهبردی کشور ما چالش و هایی را تحمیل می و کند که البته شامل تهدید و فرصت است و با اتخاذ راهبردهای مناسب باید از فرصت و ها بهره و برداری و تهدیدها را به فرصت تبدیل کنیم که به حول و قوه الهی، تدبیر مقام معظم رهبری و پشتیبانی ملت که در حمایت و های دولت و مجلس تجلی پیدا می و کند و تلاش و فداکاری نیروهای مسلح، امروز به شرایط دفاع اطمینان و بخش دست یافته و ایم. دستیابی به این شرایط با کسب قابلیت و های دفاع راهبردی امکان و پذیر شده است.

رسانه و ها و مقام و های امریکایی سیاست و های دفاعی منطقه و ای ایران را صرفاً به حمایت از گروه و های مقاومت تقلیل می و دهند، ضمن اینکه مدعی هستند با تحریم و ها، حمایت ایران از این گروه و ها کاسته شده است، در حالی که امروز ایران در سوریه حضوری پررنگ داشته و حتی قرار است سامانه و های پدافندی این کشور را نیز ارتقا دهد. پاسخ شما چیست؟

امپراطوری رسانه و ای تلاش کرده و اند واقعیت و های موجود را تحریف کنند. تقلیل توانمندی و نفوذ منطقه و ای جمهوری اسلامی ایران صرفاً به حمایت از گروه و های مقاومت نگاه کاملاً تقلیل و گرایانه است. تعریف ما از مقاومت، بسیار بلند و متعالی است لذا ما همیشه تعبیرمان جبهه مقاومت است و این جبهه مرز جغرافیایی نمی و شناسد. بدین طریق جمهوری اسلامی ایران کمک به مقاومت را فقط در حمایت از گروه و های مقاومت نمی و داند، بلکه موضوعات فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی نیز از ابعاد مقاومت مورد تعریف ما هستند. با این نگاه همیشه جمهوری اسلامی ایران تلاش داشته است که جبهه مقاومت بتواند مستقل و سرپای خودش بایستد. در این سال و ها با استفاده از تجربه چهل سال مقاومت در برابر هجمه غیر و قابل توصیف و بی و شمار جبهه استکبار، تلاش شده است عناصر جبهه مقاومت از ابعاد مختلف قدرتمند و قوی، خودکفا و خوداتکا شوند. بنابراین تحریم جمهوری اسلامی ایران کم و ترین آسیب را به نیروهای مقاومت وارد کرده است. این تحلیل غلط دشمن بود که فکر می و کردند با تحریم ایران محور مقاومت دچار افول می و شود اما نمی و دانستند که جبهه مقاومت پیشرفت متوازن داشته و در همه ابعاد قدرتمندتر شده است.